

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 18164

гр. София, 07.08.2014 год.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ

в закрито заседание на седми август
две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЖАКЛИН КОМИТОВА

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИНА ИВАНОВА

НЕЛИ АЛЕКСИЕВА

разгледа докладваното от **съдия Комитова** ч. гр.д. №5814 по описа за
2014 г., И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ, ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ.435 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на **МАРИНА СТЕФАНОВА КОМИТОВА**, ЕГН **[REDACTED]**, с която се обжалва като незаконосъобразно, бездействието на ЧСИ Ирина Кирезиева с рег. №839 с р-н на действие СГС. Жалбоподателката твърди, че ЧСИ Ирина Кирезиева грубо нарушава нейните права със своето бездействие. Твърди, че поради това бездействие не може да разполага с банковите си сметки и да изпълнява служебните си и лични ангажименти. Отбелязва, че въпреки поисканото прекратяване на изпълнителното дело от взыскателя и заплащането на таксите към ЧСИ Ирина Кирезиева, същата отказва да прекрати изпълнителното дело като настоява да бъдат платени и пропорционалните такси върху дължимата сума по изпълнителното дело. Счита, че пропорционална такса не се дължи поради факта, че дължимата сума по изпълнителното дело не е събрана, взыскателят е поискал прекратяване на изпълнителното дело с писмена молба. Изтъква, че към взыскателя няма направени плащания произтичащи от изпълнителното дело. След като има изрична писмена молба на взыскателя за прекратяване, то трябва ЧСИ да издаде постановление за прекратяване, в противен случай не изпълнява задълженията си по чл.433, ал.2 от ГПК. Подобно поведение е недопустимо и представлява превишаване на предоставените законови правомощия.

Взыскателят по изпълнителното дело не изразява становище по частната жалба.

Съдебният изпълнител по изпълнително дело №20138390400815 е изложил мотиви, съгласно разпоредбата на чл.436 ал.3 от ГПК. Намира жалбата за недопустима, а евентуално за неоснователна. Счита, че е спорно дали длъжникът има изобщо правен интерес да обжалва дължимостта на тази такса,

при положение, че таксата не се претендира от длъжника, а от взыскателя, който не я обжалва. Намира жалбата за неоснователна. В конкретния случай взыскателят е поискал прекратяване на делото, поради което заплащането на изпълнителните такси и разноски е възложено в тежест на взыскателя, а не на длъжника.

Съдът, след като взе предвид доводите на жалбоподателя и след преценка на събраните по делото доказателства, намира следното:

Изпълнително дело №20138390400815 е образувано на 08.11.2013 г. по молба на „[REDACTED]“ дружество регистрирано при районен съд Дюселдорф с рег.№ HRB79745 със седалище: „Санкт Францискус Щрасе“ №148 чрез мястото си на стопанска дейност в България: гр. Варна, р-н Владислав Варненчик, летище Варна, Булстат [REDACTED], въз основа на изпълнителен лист от 14.10.2013г. по ч.гр. д. №42538/2013 г. по описа на СРС, 76 с-в.

На 14.11.2013 г. на длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение, с която е уведомен за наложените мерки по обезпечаване на вземането на взыскателя, състоящи се: в налагане на запор на банкови сметки; запор върху трудово възнаграждение; запор върху всички вземания; възбрана върху 1/2 идеална част от недвижим имот; запор върху дружествени дялове. След налагането на обезпечителните мерки е постъпило частично плащане в размер на 330.12 лева.

На 26.03.2014г. в кантората на съдебния изпълнител е постъпила молба с вх.№3528 чрез процесуалния представител на взыскателя, в която е направено искане за прекратяване на изпълнителното дело на основание чл.433, ал.1, т.2 от ГПК.

Със съобщение от изпратено по електронната поща на 26.03.2014г., взыскателят е уведомен, че за да бъде прекратено изпълнителното дело е необходимо да бъдат заплатени таксите и разноските в полза на ЧСИ, а именно: сумата от 352.00 лева представляващи обикновени такси за разноски за вдигане на наложените обезпечителни мерки, както и сумата от 6 382.80 лева с ДДС, представляваща пропорционална такса по т.26 от ТПЗЧСИ.

На 27.03.2014г. обикновените такси в размер на 352.00 лева са платени от трето по изпълнителното дело лице, а именно „[REDACTED]“ ООД. На 31.03.2014г.

По допустимостта на частната жалба.

Настоящият състав намира така подадената частна жалба за **НЕДОПУСТИМА**. Съгласно разпоредбата на чл.435 ал.2 от ГПК, длъжникът може да обжалва постановлението за глоба и насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, както и постановлението за разноските. В конкретния случай жалбоподателят не обжалва на нито едно от предвидените в разпоредбата на чл.435 ал.2 от ГПК подлежащи на обжалване действия, тъй като жалбоподателката обжалва бездействието на частен съдебен изпълнител Ирина Кирезиева изразяващо се в неспазване на задължението ѝ по чл.433, ал.1, т.2 от

ГПК. Последното не е предвидено като действие подлежащо на обжалване. Поради това липсва правен интерес от частната жалба, като същата се явява процесуално недопустима по смисъла на посочената по-горе правна норма на чл. 435 ал.3 от ГПК, като съдът не дължи произнасяне по същество във връзка с релевираните в частната жалба доводи.

Водим от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВА БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба на [REDACTED] [REDACTED], ЕГН [REDACTED] срещу незаконосъобразно бездействие на ЧСИ Ирина Кирезиева с рег. №839 с р-н на действие СГС, с което не е спазено задължението на частния съдебен изпълнител предвидено в разпоредбата на чл.433, ал.1, т.2 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Вярно с оригинала

Секретар:

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО
в сила на

Председател: Секретар: